

Aan mijn lief zusje C:H:W:E:A: Cremer den 2de september 1851 trouwdag mijner dierbare ouders.

Door J.J. Cremer

Gedicht gericht aan zijn 11 jarige zus Constantia Henriette Wilhelmina Elisabeth Anna, geboren 2 september 1840) (Constance / Constansje/Stans) en zijn ouders die 2 september 1824 en dus op die dag 27 jaar getrouwd waren.

Aan mijn lief zusje C:H:W:E:A: Cremer den 2de september 1851 trouwdag mijner dierbare ouders.

Constansje lieve, beste meid

Gij hebt het aardig overleid

Dat g'ons het eerst hebt toegeschreid

Toen 't oudren trouwfeest was bereid.

-

Juist was der oud'ren trouwdag daar

Toen u een mooie ooijevaar

Kwam brengen, en van zessen klaar

Geleden nu reeds elf jaar.

-

Toen waart ge een klein onnozel wicht,

Ja! Je oogjes waren meestal digt

Scharlaken rood was je gezigt,

En als een veer zoo waart ge ligt.

-

De naam Constance was u bereid

Kent gij zijn naamvriend lieve meid,

Wis heeft u 't moeder reeds gezeid,

Dat Constance is : Standvastigheid.

-

Standvastigheid in uw oudermin,

Standvastigheid in reiner (*) zin,

Dat wensch ik u bij het begin

Van 't jaar dat gij nu treedt weer in.

-

Zijt gij Constance op goede paan,
Dan zal 't u hier naar wensch steeds gaan.
Blij zal ook 't oud'ren hart dan slaan,
En éénmaal landt gij zalig aan.

-

Dus lieve, beste zusje Stans
Blijf vrolijk, maar ook braaf als thans
Dan daalt wis den hemeltrans
Gods gunste op u, als schoonste krans.

=

En gij mijne ouders dier en waard,
Die 't bittre proefde en 't zoete op aard,
Treurt niet daar g'in 't verleden staart,
Ziet hoe veel goeds u bleef bespaard.

-

Twee jaren weer bij 't zilvren feest,
Zijn u gevoegd, en – góed geweest,
Want smart en rouw hoe ook gevreesd
zijn goed voor 't heil van 's menschen geest.

-

Doch kan het zijn smaakt dan dit jaar
Weer vreugde in liefde met elkaar.
En hoort god ons, uw kinderschaar,
Dan schenkt hij heil aan 't oud'ren paar.

=

(*) hooger

Handschrift uit de Koninklijke bibliotheek:

Aan mijn lief zusje.

C. H. W. E. A. Cremer.

den 24. September 1851.

trouwdag mijner dierbare

Ouders.

—
Constansje lieve, beste meid
Gij hebt het aardig overleid
Dat g'ons het eerst hebt toegesproken
Toen 't oudren trouwfeest was bereid.

—
Juist was den oudren trouwdag daar
Toen U een mooie oogeraar
Kram brengen, en van zesfen klaar,
Geleden nu reeds elf jaar.

—
Toen waart ge een klein onnossel mee
Ja, je oogjes waren meestal diep,
Scharlaken rood was je gezicht,

En als een veer zoo vraart ge ligt.

De naam Constance was U bereid
Kent gij zijn naamvriend lieve meid,
Wie heeft U 7 floder reeds geseid,
Dat Constance is: Standvastigheid.

Standvastig in uw Oudermin,
Standvastigheid in reiner (1) zinn,
Dat mensch ik U bij het begin
Van 7 jaar dat gij nu treedt meer in.

Ligt gij constant op goede paan.
Dan zal 't U hier naar mensch steeds gaan,
Blij zal ookoudren hart dan staan.
En eenmaal landt gij zalig aan.

Dus lieve, beste zusje Stans
Blijf vrolijk, maar ook braaf als thans

(1) hooger.

Dan daakt oris van den hemeltrans
Gods gunste op U, als schoonste kans.

En Gij myne Ouders, dier en waard,
Die 't bittere proefde en 't zuete op aard,
Dreurt niet daargin 't verleden staart,
Ziet hoe veel goeds U bleef bespaard.

Dree jaren meer bij 't zilvern feest,
Zijn U gervegd, en — goed gerveest,
Want smart en rouw hoe ook gerveest
Zijn goed voor 't heil van 't menschen geest.

Doch kan het zijn smaakt dan dit jaar,
Weer vreugde in liefde met elk aar,
En hoort God ons, uw kinderschaar,
Dan schenkt Hij heil aan 't oudreapaar.
